

AR RAHVUS-
RAAMATUKOGU

ENSV
Riiklik Atrak
Raamatukogu
SP 2456

DAASTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

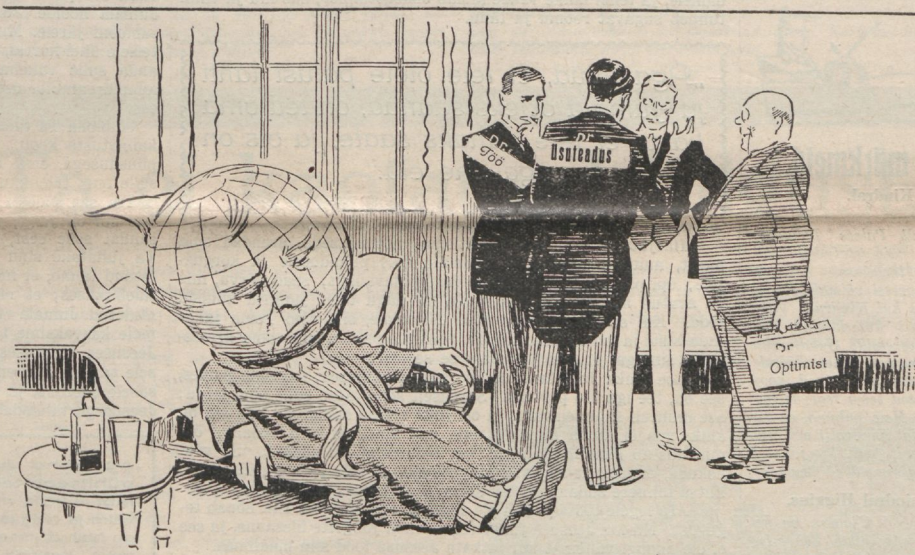
ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 60

1. juulil 1934

6. aastakäik

HÄRRA MAAILMA KURB SEISUKORD.

OH kui halvasti läheb tal vaesesel! Kogu tema pää valutab ja süda on väsinud. Alates jalatallast kuni päalaeni ei ole muud kui haavad ja valusad paigad. Mõni neist on juba üsna vana viga, ning neile ei ole pööratud tähelepanu juba viimaste aastasaajandite jooksul.

Millegi tekkisid need vead? Kõigepeält see on mürk, mis kogunenud kehasse. See tuli sinna mõned aastatuhande tagasi, kui härra Maailm ei pannud tähele suure Eriteadlase hoiatusi. Hiljem vale-arstirohtude tarvitamisega halvenes tervislik seisukord.

Kui alguses mürk sattus härra Maailma ihusse, kirjutas suur Eriteadlane temale hää abinõu mürgituse vastu — tööd. Ta ütles: „Oma palehigis pead sa leiba sööma.“ Aga härra Maailm otsustas, et kava number „higi“ ei ole mõnus asi, ja katsus muretseda endale leiba kergemal viisil. See halvendas tema seisukorda, ja mürgitus võttis rohkem võimust.

Siis anti veel arstirohtu, mida nimetatakse Kümneks käsuks, kuid härra Maailm arvas need olevat liig kanged arsti-

rohuna ja heitis need vähehaaval üksteise järele kõrvale. See mõistmatu tegu halvendas rohkem seisukorda.

Mitte sugugi vähemat osa pidi mängima optimismi jahutavad tuuled, kuid härra Maailm tahab sarnast arstirohtu vastu võtta ainult üsna väikesel määral, selle vastu tarvitab ta palju rohkem tervisele kahjulikke lõbusid, mida ta ise on valmistanud. Ta võtab neid sisse hirmus suurel määral, suurendades sel teel ainult mürki oma kehas ja tehes ennast veel õnnetu- maks ja haigemaks.

Üks paremaid arstimisvahendeid vaesele härra Maailmale on päästmine. See arstirohi sisaldab „Usku Jumalasse“. Aga härra Maailm arvab, et ta on välja kasvanud tarvidusest uskuda kedagi või midagi, välja arvatud ainult mõned naeruväärsed leütised, mida ta ise on teinud, ja nii paneb ta „Usk Jumalasse“ asemele „Usku iseendasse“, ja on otsustanud, et ei ole muud Jumalat kui ainult tema oma mürgitatud pääaju.

Jah, härrad, ainuke asi, mida võime teha vaese härra Maailma kasuks, on tuua teda veendumusele, et on tarvis uuendada vanu arstirohte. Kui ta teeb nii, siis on tal lootust, aga kui mitte — siis ta parem valmistagu ennast ette veel halvemale.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riiga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

Ametlikke teateid.

Kaptenisse ühendatud:

Lönn. L. LUTHER — pääkorter.
" K. BERNADT — Tartu.
" H. EIMANN — Tallin-
na III.
" J. MATVEUS — Tallin-
na I.

Alf. W. Lockyer

Diviisi komandör.

Juhi märkmeid.

Kindral.

Territooriumi kongressil, mis peeti Kristall Palace Londonis, sai Kindral väimustatud ja väljendusriikka tervituse osaliseks viimasel kongressil võimalusel, mida ta juhatab kui Kindral. Välja arvates mõned küllaskäigud korpusesse, kongresside juhatamine Taanis ja Soomes, ühes koostelkuga juuli ajal, olid need koostelkud viimased tema tegevus töös meie juhina. Meie palume, et Jumal hoiaks ülal Kindralit neil pingutaval päevil, mil ta juhatab kongresse ülalnimetatud naades.

Proua kindral Higgins.

Proua kindral Higgins on ke- set vägevast sõjakäiku Lääne-Indias, kus on saavutatud imelisi tagajärgi. Proua Higgins viib praegu teel tagasi koju — Inglismaale.

Staabiülem

Ühes proua Mappiga oli väga tegev sõjakäikudes Suur-Britannias ja samuti mandril, missuguseis ettevõtteis ilmutas end Jumala liigilise ja palju hingi tuli pöördumisele. Käesoleva kuu jooksul Staabiülem jatkab oma tegevust Inglismaal.

Kongressid.

Nagu juua tähendatud, juhatab Kindral kongresse Euroopa mandril, ja mul on eesõigus viibida Helsingis kogu aja, mil Kindral juhatab 45. aasta kongressi. Adjutant Gorski Lätist külastab Rootsi kongressi, ja me usume, et neil koostelkudel saadakse palju õnnistusi.

Löpp 4. veerul.

Üleskutse pühale elule.

SAA lapseks; lapsend on õnnelikud. Lapsed lähevad jumalariiki; taevariigi saladused on neile avalikud. Mõne aja eest keegi küsis minult, kuidas edasi saada vaimuluse. Vastasin temale: „Kui inimene läheb tagasi.“ Inimene läheb ülespoole, kui ta läheb allapoole, kui ta muutub lapseks.

Laps laseb, et teised hoolitsevad tema eest, teised, kes oskavad seda paremini kui teie ise. Õpi jätma kõik Jeesuse teadmisse; kõik, mis sul tuleb ette, pane Jeesuse jalgadele ja jätta sinna, siis lähed elust läbi ilma koormata. (2. Korint. 9:10).

Kõik, mis sul tuleb ette, võta vastu kui Päästjalt. Ütle oma õe Annaga: „Issand on, kes teeb vaeseks ja rikkaks, tema alandab ja ülendab.“ Anna nägi üle kõige Issandat. Sarnasel teel sa ei haava ka ühtki inimest; sul ei ole tarvis olla kellegagi vihavaenus, kui sa pöördud alati Issanda poole ja küsid: „Issand, mispärast?“ Igas olukorras, igas tormis ja elu mitmekesistes sündmustes katsu alal hoida sisemist rahu. Arritused teevad inimese õnnetuks. Ka Taavet harjutas ennast selles kunstis. Vaata Jeesuse elule sellest vaatepunktist.

õige jahutus.

Ära lase oma mõtteid laiali minna. Hoiu selle eest, et sa ei ole tühja päaga ja tühja südamega. Kui sa tahad puhata, siis puhka Jumala ja Tema pale ees. Sääli leiad jahutust, mis kosutab su ihu, hinge ja vaimu. Jeesuse ligioli toob suurt rõõmu südamele, ja tema lahke vaade annab õndsustunnet; siis ihu ja vaim tunneb sügavat rõõmu ja tänu.

„Aga nüüd, et teie olete patust lahti ja Jumala orjeks saanud, on teil oma kasu, et teie pühaks saate, ja ots on igavene elu.“

Room. 6:22.

Harjuta ennast järele mõtlemata. Tehes seda, arendad oma meelt, muudat sisemisel tundelikumaks pühadusele ja kõrgusele; õpi paluma kindlamini ja vastupidavamalt; saad kõrvu, mis on avatud kuulma Issanda häält, nii nagu tema jüngerid kuulsid teda. Kui sinu kõrv on avatud Issandale, siis võib Tema jahutada sind ja rahustada, siis Ta võib tunnistada sulle oma armastusvaimuga, et oled jumalalapse seisuses.

Loe kõike Jumala sõna; loe seda üksilduses; loe seda palves, see on, tee tige töö palveks. Sarnasel sõna jätab sulle oma mõju; see muutub sinu elavaks, ja on juba tõsine õnnistus. Siin sul on allik, mis ei kuiva kunagi; leib, mis kinnitab sinu südant; õli, mis ilustab sinu ihu; Tema, kes rõõmustab su südant. Sa võib uskuda, et tõsiselt sügavat hingetundet ei tule õpitud pääst, vaid lihtsa inimese südamest, kes uskus sõna ja elas selle järele.

Ära logele töötä ja ära ole aeglane, sest Jeesuse riik nõuab tegevust. Nii kui Jeesuse jüngeritel, on meil jüngerite ülesanne, ja see ei ole midagi vähemat kui jatkata Jeesuse tööd siin maailmas.

Töö hoiab värskena. Tootused Jeesuse lahkumiskõnes olid mõeldud töötavale rahvale.

Laiskus ka vaimulikus elus on kõige kõlvatuse alus. Kui meie ei tarvita jõudu ja andeid, mida Jumal annud meile, Tema teenistuses, siis tuleb patt ja saatana ja võtab neid oma teenistusse. Kristlane, kes ei ole tunnistaja, langeb peagi tagasi või muutub sisemiselt tühjaks ja läheb tagasi.

Hoiu vaimulikku ühendust õnnistegijaga alati korras, kuigi võib-olla ainult ohkamisega või paluva ja tänava vaatega Temale. Ole julge, et ükski vaade ülespoole ei ole jahutuseta.

Võit kiusatustes.

Õpi tegema vahet kiusatuse ja patu vahel. Siin maailmas meie ei või olla kiusatuseta. Tean üht — mida rohkem sa annad ennast Jeesusele ja mida rohkem käid Tema valguses, seda rohkem saatana tahab kiskuda sind tagasi. Saatana kardab sarnaselt inimesi, sest nad toovad suuri kaotusi tema pimeduseriigile. — Kui saatana äratab sinu südames mõtteid teha pattu, aga sa ajad neid oma südamest kõhe ära, siis sa ei tee pattu. Kiusatused ei tohi jätta sulle paha südame tunnistust. Patust kalduvused võivad ligineda meile, aga nad ei tohi rikkuda meie rahu; tuues meid veendumusele meie nõtrusest, nad peavad õhutama meid üles, süveneda veel rohkem meie kindluses.

Ära mängi patuga ja saatana. Kui saatana tuleb sinu

juurde mõne kiusatusega, siis ära hakka kauplema temaga. Jää selle juurde, et oled surunud patu ja eiad Kristuses Jeesuses. Voidsid patu vastu — isearmis inu pattude vastu — näeme, et patt on elav, peame seda alaiselt silmade ees ja valvame alaiselt selle üle. Oota, et Jeesus vabastab sind täienkuut kõigest patust, sest see on lepituse mõte. Nii kaua, kui sinu sees asub veel mõni patt, sa ei ole kohane Tema teenistusele; siis sinus ei või sündida Tema tahe; sa ei ole auks Tema haastusele; sa ei ole vabastatud inimese, ja sellepärast sa ei ole ka õnnelik, ei ole õnnis. Palu, et Issand vabastaks sind kõigest patust ja meeldivusest teha pattu. Sest kui kellegi meeldib pattu ja kiusatus tuleb, siis sünnib patt.

Olgu sinu suurim igatsus olla täidetud Püha Vaimuga, aga mil viisil see peaks sündima, jätta Jumala hoolde. Jumal ei toimi sübloni järele. Mida Ta annab teisele ühel korral, seda Ta võib anda sulle vähehaaval, kui sa kõnnid ainult ustavalt Tema ees.

Võib-olla Ta tahab võtta sind kannatuste kooli, kattes sind pimedusega, enne kui ta annab sulle oma täielikku valgust.

Ära saa valesti aru sellest, mis sul on juba; täna oma Issandat selle eest, aga palu, et Ta juhataks sind edasi. Meie Issand tahab, et meil oleks kõik täielikkuses; et meie saaksime täidetud Jumala täisusega; et meie kasvaksime täisnimistusse Jeesuses Kristuses. Olla Jeesusele sarnane, tähendab olla Jeesusele sõbraks, ja olla sõpruses Jeesusega tähendab õndsust. —

Aga rahu Jumal ise pühitsegu teid läbi ja läbi ja kõik, mis teil on, vaim ja hing ja ihu, saagu hoitud ilma laitmata meie Issanda Jeesuse Kristuse tulemikseks.

1. Tess. 5:23

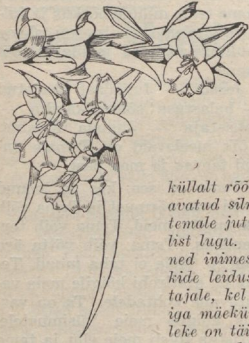
(Algus 1. veerul.)

Minu küllaskäik.

Ma ootan oma küllaskäiku igase korpusse juuli esimesil päevil, ja palun, et Jumal rikkalikult õnnistaks meid kõigis asjus. On rõõm koos olla oma õhvitser-selt-siltistega ja sõduritega neil päevil, ja ma usun, et meie kogeme rohkesti Jumala liigilist.

Jatrakem oma vältust saatana ja kurjuse vastu, mis on võimul maailmas, ja toogem meie maa ideaalide juurde, mida Kristus on püstitanud ja mida on võimalik vastu võtta igal inimesel.

Meie mäletame kõik ülavat sindamust Tallinna 3. korpusse avamisel. Kirjeldus korpusse avamisest leidub 7. leheküljel.

„Õppige lillekestest väljal.“

Matt. 6:10.

MAAILM on täis imesid. Kui meil oleksid ainult avatud silmad ja kõrvad, siis meil oleks küllalt rõõmu. Kes on õppinud kunsti, kõndima avatud silmadega, saab õpetust igast lillekestest; tenale jutustavad iga lehesoon ja rohuline imetist lugu. Meie peame tänama tõsiasja, et mõned inimesed näevad selgemini kui teised, kõhvide leiduste ja tarkuste eest. Niisamuli luuletajale, kel on selgem vaade asjadele kui teistel, iga mäeküngas, ojake, tamm, iga leheke ja lilleke on täis ilu ja õpetust ja terve maailm muutub tenale luuletuseks Jumala auks.

Jeesus näitab meile lillekesti väljal, et meie õpiksime usaldama Jumala hoolekandmist. See on õpetus, mida täiskasvanud vajavad rohkem kui lapsed, sest lapsed usaldavad palju kergemini. Püüde selle võime õppida veel midagi muud lilledest.

Kõigepealt vaadake lillele — liiliate, roosile — meil tuleb kohe meelde mõte: „Kuidas võib küll mustast maapinnast üles kerkida nii ilus lilleke? Mustast mullast, mis määrib kõik, millega puutub kokku, kerkib üles liilia, nii puhas kui taevas ise. Liilias ei ole ühtki mustuspilki. Ükski jõud siin maailmas ei või teha seda teiseks.“

Niisama, kui mustast mullast kasvab üles ilus puhas lilleke, nii Jumal tahab, et meie kasvaksime oma ümbruses, mis on samuti vahest väga must, kasvaksime hästi, ilusaks ja puhtaks.

Kõikjal meie ümber on patt. Kuhu iial läheme, näeme enesearmastust, kadedust, uhkust. Ometi see ei peaks määrima meid. Jumal võib teha meid tugevaks, et kasvaksime keskkonnast mustust ilusateks ja puhasteks nagu lilled.

Teiseks — lill kasvab sama hästi rikka mehe kui vaese maapinnal; niisama hästi teeääril kui aias; samuti kõrvalistes kohtades, kus ükski ei näe, nagu ka kohtades, kus kõik tulevad teda imetama.

Lill on rahul selle kohaga, kuhu teda pannakse — kaugale mahajäetud soosse, tolmusele teeäärile kuivale kõrbele, vuliseva oja juurde, kaljule, kus on kotkapea ja igavesele lumisele mäetipule. Lill kaunistab igas kohas ümbrust.

Ka meie, tarvitame paremini oma jõudu ilustada kohta, kuhu oleme pandud, ja ärme igatseme uusi olukordi.

Kolmandaks — lilled on sõbralikus vahekorras päikesega. Päevaroosid pööravad kogu päev oma kollased ümmargused pääd päikese poole. Lilled oma iluga tunnustavad, kui palju nad võlgnevad päikesele; nad vastavad päikesele naeratusega.

Meie elu tõsisem ilu tuleb ülevalt — Kristuselt, taevapäikeselt. Kui vaatame Tema pälmesse, kõnnime tema valgusel, otsime Tema ligidust, siis võime rohkem kui kaunimad lilled. Korid kui kõik maine ilu kaob, istutatakse meid taevasesse aeda.

Ta ei kaotanud julgust.

JUTUSTATAKSE kellestki vanast seitsmekümnekuue-aastasest vanakesest, kes oli kaljuses ümbruses metsas marju noppima, et ta eksis teel ja väsimusest ning näljast hoolimata läks edasi ega kaotanud sugugi julgust. Kui teda viimaks kogenamata leiti, hoidis ta ikkagi veel oma korvi käes marjadega.

Kuigi ta oli kaotanud täiesti teadmise ümbruskonnast ja ei teadnud teed koju, kuigi ta oli väsinud, siiski läks ta julgusti edasi vaatamata, et ta jalad olid haiged, ja lootis alaliselt, et keegi leiab teda. Ta ise ei söönud nopitud marju.

Ta ei kaotanud julgust! Kui ilus, kui seda võib öelda inimesest ja veel naisest, kes on juba üle seitsmekümne aasta vana! Milline julgustus noorsoole! Meie tervitame aukartuses sarnast vastupidavust ja ettevõtet.

Meie silma ette seatakse veel keegi tõsikristlane, kes vaatamata oma vanadusele ja keeldusele läks julgusega ja kindlusega Rooma tänavail. Vangla, surm ja igasugused raskused ootasid teda ees, aga temast võis öelda tõega: „ta ei kaotanud julgust!“ Kui ta oleks kaotanud seda, siis meie kunagi võib-olla ei oleks tunnud Paulust nime all „paganate apostel“. Tal ei oleks olnud muidu eesõigust seista kuninga ja juhtivate isikute ees ja tunnustada Kristusest. Kirjad, mis kirjutati vangla müüride vahel, ei oleks olnud siis kunagi sarnase vaimustusega Kristuse järelekäijatele isegi meie päevini.

Kui Paulus pärast pikka väsitavat teekonda Juuda radadel jõudis Puteolosse, siis leidis ta sääli vendi ees, kes võtsid teda vastu lahkusega ja trööstisid teda. Jatkates oma teekonda, kohtas ta jällegi ümberpöörnud kristlaste hulga, kes tulid tervitama teda. Sellest juhusest on öeldud, et „Paulus tänas Jumalat ja võttis julgust“.

Kõikjal meie ümber on inimesi, kellele elu siin maa peal on suur võitlus. Mõnel on julgust ja kannatust veel ainult üsna vähe.

Kes teab, võib-olla nad tõmbavad juba viimane kord oma hinge? Et nad ei kaotaks täiesti oma julguse, nad vajavad armastusesõna, südamlükku käepigistust ja julgustavat pilku.

Võib-olla just sina oled see, keda Jumal tahab saata kellegi eluteele, kes kaotab julguse. Sa võid aidata tuua teda uude ellu ja anda talle uut julgust, enne kui ta lõpetab oma elurännaku.

Tehvanus

oli üks neid, kes püsisid usus ega ei kaotanud julgust. Ta visati kividega surnuks, (Ap. t. 7) kuid ta vägev jutlus mõjus patustele ka edaspidi.

Vaimulikke mõtteid.

JEESUS on ainus jõud, mis võib vabastada saatana orje. Maailm on täis selliseid vange. Miks nad ei otsi vabastust sel teel, mida Jumal on ilmutanud — päästmist Kristuse läbi?

ON suur asi anda usku, lootust ja jõulist religiooni neile, kes vajavad seda kõige rohkem — lihtrahvale. Kas olete teinud seda?

MINA ei taha teenida Surmut Kuningat, vaid Elavat Issandat.

KRISTLANE on inimene, kes teeb Kristuse hääks, mida ta teisel teel ei teeks.

ON hääd tunda Jumala tegusid, parem veel Tema sõna, kuid parim on tunda Teda ennast.

LASKE vabaks oma röömsad mõtted iga päev. See on kohustus. Ärge jätke seda tegemata.

KOLGATA on Jumala ilmutus sellest, kui tõsine on patu olukord.

JUMAL ei arvesta niipalju tagajärgedega kui jõupingutusega ja usinusega, mis käib kaasas meie tegevuses.

„Seda võid ju SINA leha!“

Räägitakse, et keegi rikas mees külastas kord juhulikult oma naabrit. Ta leidis perekonna äärmiselt raskest seisukorras. Pereisa oli hiljuti surunud ja isata lapsi ootas hädaoht, et nad hukkuvad näljas ja külmas. Maja oli lagunenu. Neil ei olnud raha, et osta puid, riideid ja toidust, ning rikas mees sai väga liigutatud nende hädast ja viletsusest. Tulles koju, langes ta põlvile ja palus südاملیکult Jumalat, et Ta saadaks perekonnale kiiresti abi, sest muidu nad hukkuvad. Kui mees tõusis üles palvest, tuli tema juurde ta kuu aastane poeg ja ütles: „Isa, mispärast sa palusid, et Jumal aitaks meie vaesed naabrid? Jumalal ei ole tarvis aidata neid, sina võid ju teha ise seda.“ — Poisil oli õigus. See on rumalus paluda, et Ta teeks, mida meie võime ise teha.

Kaks põlevat küsimust.

Kes päästab mind? Kes võib meid lahutada?

(Komand. Albin Peyron — Prantsusmaal.)

VÕTAME kõigepealt esimese küsimuse — „Kes päästab mind?“ Apostel räägib siin selgesti oma läbielamist, mis tal olnud mitte ainult mõni tund või päev, vaid mitme aasta jooksul sügavale juurdunud kogemus. Kuule, mida ta ütleb sellest Room. 7. ptk. „Sest ma tean, et minu sees (see on minu lihas) ei ela mitte hääd“... „Patt, mis minu sees elab“... „Kui ma tahan hääd teha, minu sees on kurja“. See on nagu kiskja elajas puuris, mis pääseb süält kord korra järele vallale. See on kui uss, mis roomab kord korra järele välja, ja keerutab vastikult mu ümber.

Patt ei ole mitte ainult minu ümber, raamatuis, pildides, teatrites ja magab süäl kui uss põõsastes. Kurbloolus on see, et ta tuleb mu südamesse, see on mu veres, minu huudes, mu mõtteis, see on tulnud minuga kaasa mu esivanemait ja tegutseb mürgina mu soontes.

Mõne aja eest külastasin usside-maja loomaiaas. Kuidas need hirmsad olevused keerutavad oma pääd ja sirutavad välja oma keeli! On üks uss, kellega meie kõik kohtame, seesama, kes tuli oma kavala küsimusega Eeva juurde: „Kas Jumal on öelnud?“ ja „teie saate kui Jumal“.

Seesama mürk oli ka apostlis. Röömustan selle üle, et ka tema on läbi elanud seda ja mitte ainult mina; et ka temal, niisama kui mul, oli tarvis võidelda kiskja elajaga. Võin öelda temale: „Armas apostel, sina võitlesid ja õppisid, ka mina teen seda sama.“

Meie peame pidama meeles, et neid sõnu kirjutas vangistatud Rooma kodanik, ja tema küsimus, „Kes päästab mind sellesinatsest surmahust?“ tahtis kujutada tema selleaegset vangil olukorda.

Rooma vangidel olid käed ja jalad köidetud ahelatega ja ei olnud kinnitatud seinte külge nagu praegusel ajal, vaid üks vang oli neetud teise külge kinni — käsi käega ja jalg jalaga. Nii et kui üks tahtis heita magama, pidi teine tegema sedasama; kui üks tahtis seista, teine pidi tegema samuti. Kui üks neist haigestus ja suri, pidi teine ometi olema kogu aeg tema juures, kuni ta jõud rauges ja meel ning mõistus ei suutnud enam vastu panna hirmsale surmuhaisule ja ta pidi samuti haigestuma ja surema.

Sellest kerkib apostli küsimus: „Kes vabastab mind sellest surmahust? Kes purustab mu ahelad? Kas ma pean olema alati köidetud selle surmahust

küljes ja tõmbama seda enesega kaasa?“ Tugev mees hüüab: „Olen katsunud vabaneda. Olen püüdnud purustada ahelad, aga ma ei või seda,“ ja oma agoodias hüüdis ta: „Kes päästab mind?“

Milline kiire iseloomuga mehe palve! Tema pöördumine ei vabanatanud teda sellest, mida ta ise nimetab „vanaks inimeseks.“ Näib, nagu ta oleks olnud kuumavere-line kannatamatu inimene loomuse poolest, sest kui Jeesus tohtas temaga Tamaskuse teel, ütles Ta temale: „See tuleb sulle raskeks astla vastu takka üles lüüa.“

Komandör Albin Peyron.

Nii siis meie mõistame nüüd seda hüüdu maailmast taeva poole: „Kes päästab mind?“ Võta ainult julgust, vend! Keegi on nutnud juba enne sind. Keegi on juba hüüdnud samuti enne sind. Milline on vastus? Vastus on — on ainult üks, üks ainuke, ja sa tead, mis see on. Sa tead Püha Sõna, mis artud inimesele. Kes see on?

Jeesus, Valudemees, kes mõistab meie nõtrusi, kelle soontes voolas inimese veri, Maria veri, hoor Rakabi järeletulijate veri. Jeesus, alandlik, vaene, kellel, nagu teame, ei olnud ühel päeval mõnd krossi Rooma maksu maksmiseks; ta pidi saatma Peetrust püüdma kala, kelle suust ta leidis tarvilise rahatüki.

Jeesus, väsinud mees, kes istus Jakobi kaevu ääres, kui ta jüngerid ütlesid: „Õpetaja, sa oled enam väsinud kui meie. Sa palusid terve öö Jumalat. Istu siin kaevu ääres sel ajal

kui meie lähme toitu ostma.“ Tema teab, milline nõrkus ja julguseta olek on siis, kui oleme ihulikult väsinud ja ülejõu töötanud.

Jeesus — Jumalast saadetud — halastuse sõnumikandja — vabastaja — Jumala Kristus. Kõik meelevald on Temale antud taevas ja maa peal.

Tema on see, kes on loonud meid maa põrmust ja Tema võib ka muuta meid. Tema võib terendada. Tema võib võtta ära mürgi. Meie ei taha muud. Tema on arstirohi kõigile meie valutavale kohtadele. Ta on vastus kõigile meie küsimustele. Kristus tuleb meie ellu ja tema on, kes paneb kiskjale elajale rõnga ninna; kes ajab minema ussi, ja kes footuste järele rõhub tema pääd oma kannaga. Küsin veel kord: „Kes päästab mind?“ ja vastus kostab — „Jeesus Kristus, meie Issand.“

„Kes võib meid lahutada?“ see on teine küsimus. Öö on möödunud ja ühes sellega tuleb uus jõud mu hinge. Surma ja patu meelevalla asemel on nüüd teine vägi, mis tahab hoida mind kinni enese juures niisama kui esimene.

Rooma 8. ptk. — „Kes võib meid lahutada Kristuse armastusest?“ näitab seda sama seisukorda — kinnineeditud nagu ennemgi, aga vahe on see, et olen põgenenud patuorjusest ja nüüd olen armastuseori.

See on jõud, mis tõmbab mind enese külge, mis tõstab mind; see jõud — ta kannab mind vaatamata mu nõtrusele, vaatamata mu kalduvustele.

Siis apostel võib hüüda: „Kes võib meid lahutada? Kas viletsus või ahastus või tagakiusamine või nälg või ahastus või häda või mõök?“ Ei, kõigis neis asjus oleme enam kui võitjad Tema läbi, kes on armastanud meid. „Sest mina olen seepääl julge, et ei surma ega lüü, ei inglid ei vürstid, ega vägevad, ei see, mis praegu ega see, mis tuleb on, ei kõrgus, ei sügavus, ega ükski muu loom ei või meid lahutada.“

Võib-olla minu ja Jumala vahele tuleb laps, võib-olla naine, mõni armastus, mõni ebajumal. Peame meeles — ärge lahutagu meid ükski loodud asi. Vahest see asi on üsna väike ja väärtusetu, et sellepärast kaotada oma hinge. Ükskõik, kas asi olgu suur või väike, ma panen sulle südamele ohverdada kõik; ära lase midagi lahutada ennast Jumala armastusest.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD“.

PÄASTEARMEE

univormi kõneleb.

O H, teie oma univormiga! seda hüütakse meile nii mitu korda tänaval mittelahkel toonil. Ja ometi inimesed ei aimagi, kui palju on neid, kes on saanud abi just selle läbi, et nad nägid univormi.

Kas olete pannud tähele, milliseid mitmekesiseid märkmeid tehakse Päästearmee univormi nähes? Siin väljendab keegi möödamineja midagi vihasealt. Sää! üttele keegi teine: „Ooh kui kahju Päästearmeesest!“ Kuulsin, kuidas väike tütar küsis oma emalt: „Ema, mis tädi see on?“ „See tädi kuulub Päästearmeesse ja läheb, aitab inimesi, kel on raskusi.“ „Aga, ema, see on siis hääd tädi, ja kui mina saan suureks, siis tahan saada samasuguseks tädiks.“ Kodukülastusel ütles keegi härra: „Kõike muud ma võin mõista, ainult mitte seda, et peab kandma sarnast välist, „õnduse-univormi“. Nüüd tahaksin lühidalt kirjeldada üht oma hilisema aja kogemusi.

Oli pime öhtu. Jõe kaldal käis noor tütarlaps edasi-tagasi, olles väga rahutu. Ta oli kahtlustes — oli põgenenud kodust ja nüüd tahtis lõpetada oma elu. „Sää! all leian enesele rahu.“ mõttes ta ja tegi juba püüdeid sissehüppamiseks, kuid tõmbus tagasi ja hoidis kramplikult kinni liivaldolevast sambast. Ta sulges silmad. „Ema.“ nuuksus ta ja mõttes oma kodule. Nad olid alati vaesed. Elukorter oli kitsas. Aga kui ennastalgav oli ema! Kui suure hoolerä ta tegi ümber vanu riideid, nii et nad olid lastele kui uued. Mitu korda oli ta ärganud keskööl, kuid ema kummardus ikka veel väikesel valguel oma töö üle. Kord korra järele rändas tema pilk lastele, kes läinud juba ammu puhkama. „Oh millise armastusega silistas ta mu pääd, nähes, et olen ärkvel! Ta silistas mind! Ja mina, kes olen nii üleannetu! Lõpeta sellest! Minust ei saa ju kunagi narem inime! Ei, sää! all leian ma rahu.“ ohkas ta.

Ta oli üksik, keegi ei näinud tema hingevalu. Nii pime kui oli öhtu, oli ka niimede temas Siis — äkki ta kumeld samme. Kes võis olla sää!? Lõpetna valguel ta nägi üht kuuu. üsna tema läheduses — kedagi Päästearmees-õde oma bonetiga ja käekotiga. Päästearmee! Mälestused ärkasid temas. Kas ta ei olnud sageli näinud ja kuulnud neid inimesi? Jah, ta võis isegi mäletada mõnd nende lauludest. Mõtles, kui ta võiks läbida seda öde!

Tormi mässas edasi temas, kui ta tõttas kiiresti tema äägedes saali. Sel öhtul külastas korvust kadettide „näastebrigaad“. Noor

(Lõpp 7. ltk.)

Ta mõtles järele.

„Kui ta paremad mõtted saanud, ütles tema: „Mitu palgalist on mu isal, kel leiba küll on, aga mina lähen hukka nälja pärast?“

Luuik. 15:17.

KADUNUD poeg tuli järelemõtlemisele. Ta leidis iseennast. Ta hakkas mõtlema.

Seda ta ei teinud enamalt. Mõtetult lahkus ta oma häast kodust ja jättis oma hää isa. Mõtetult oli ta heitnud ennast pattudesse ja needmisesse ning sõlminud sõprusi nendega, kes aidanud teda vajada sügavale. Patt oli pimestanud teda, teinud teda jõledaks ja järelemõtlematuks. See oli vangistanud teda, hüpnofiseerinud teda ja teinud teda võimetuks näha selgesti ja mõelda terve mõistusega. Patt tegi teda meeletuks.

Ja kas sa tead, et see on patu iseloom. teha sarnaselt? Ära mängi patuga! See on palju hädahoitlikum, kui sa võid kujutleda.

Nüüd hakkas noormees uuesti mõtlema. Ta leidis jälle iseennast.

Aga kus ta leidis ennast?

Ta leidis ennast kaugel, kaugel sügavas patus, needmises ja poris. Ta oli tulnud nii sügavale, et ta suutis veel vaevalt teha pattu. Ta oli jõudnud nii sügavale, et ükski ei tahtnud aidata teda veel sügavamale. Ta oli jõudnud põhjani.

Ta istus võoral maal — rahata ja sõpradeta — riietatud räbalate kaltsudega, mis väga mustad, kuna hirmus näljavalu võitis võimuse tema ihu üle ja südametunnistus hakkas leegitsema tema hinges.

Siis tuli ta järelemõtlemisele. Nüüd ta hakkas mõtlema ja ohkas: „Kui palju palgalisi on minu isal ja neil on kõigil küllalt leiba, aga mina lähen hukka näljaga.“

Mõtted lendasid koju. Ta mäletas, mis tal oli kord, kuid mida ta kaotanud. Ta mõtles ajale, kui ta poisikesena ronis mööda voodit ja kui hell armastav ema alandas oma põlvi ja palus Jumalat oma noorema lapse pärast. Ta mäletas aega, kui süütus asus ta hinges ja rahu tema südames. Ta mäletas aega, kui ta pilk oli sama selge kui kaks taevatahte ja ta keel sama puhast kui kastetilgad.

Ja nüüd! — Nüüd oli kõik kadunud.

Just praegu tuleb muile meelde, kui läksin kord öhtul hilja koju ja mul oli veel vaid mõne minuti tee ees, siis tuli keegi joodik poolviltu üle tänava minu vastu ja küsis raha.

„Ei, seda ma küll ei anna.“ ütlesin ma, „aga ma aitan teid kuskile öömaja tänaseks ööks.“

„Aga mida siis härra küll peaks teiega?“ ütles ta, „ükski ei võta mind vastu, sest ma olen nii joobnud.“

„Mina võtan teid vastu. Teie võite tulla minuga kaasa mu koju. Meie võime hästi elada üheskoos.“

Ma võtsin ta käe alt kinni ja juhatasin teda koju. Aga kui meie tulime koju ja ta võttis seljast ära oma kaltsuse mantli, siis nägin, et ta oli kuueta

„Kus on teie kuub?“ küsisin temalt.

„Selle eest ma iõin täna öhtul. Aga mitte ainult kuub pole ära, vaid kõik on läinud. Olin kord noor õnnelik mees. Olin üliõpilane hääde tunnistustega. Kord oli minu pääs valge müts. — Aga — — joomishimu võttis mu üle võimuse ja nüüd ma olen rikutud.“

Siis hakkas ta nutma.

Ta oli kaotanud kõik, mida ta omas kord.

„Laulge mulle.“ jatkas ta. „Laulge mulle midagi moll-duuris.

Kogu mu elu areneb moll-duuris.“

Ka see mees tuli järelemõtlemisele. Meie võitlesime üheskoos Jumala ees rohkem kui üks kord, enne kui lahkusime paari päeva pärast.

Inimlaps, mõtle järele! Tarvita oma mõttejõudu!

Ütle, kas sinagi oled kaotanud midagi sellest, mida omasid kord? On võimalik, et sa pole kaotanud sama palju kui kadunud poeg või joodik, kelle leidsin tänaval, aga sa pead ometi järele mõtlema, sest ilma Jeesu-seta oled sa kadunud.

Kui kadunud poeg hakkas mõtlema, siis ta leidis, et mitmetel oli, mis tal puudus. „Kui palju palgalisi on mu isal, kel on

leiba külluses, kuna mina — poeg — lähen hukka näljaga.“

Ütle mulle ausalt, kas sa pole kunagi kohtanud mõne inimesega, kel olnud seda, mis sul puudub. Ma ei mõtle praegu sugugi maailma asjadele ja andidele, aga ma mõtlen vaimulikkudele asiadele. Kas sa ei ole kunagi leidnud kedagi, kes on elanud rikkamat elu kui sina, kedagi, kel on olnud nii palju taevalist eneset, et sa panid seda tähele ja hakkasid igitsema selle järele.

Mäletan, viibisin kord pöörmatuna kuskil misjonikoosolekul, kuid ei mäleta ühtki sõna sellest, mida sääl räägiti. Mäletan ainult, et kristlik noorte hulk oli platvormil ja laulis. Ei olnud midagi erilist nende laulus, küll aga nende nägudes. Ma nägin rõõmu, mis mul puudus. Pärin tähele rahu, mis oli mulle võõras. Ja ma mäletan, kuidas ma oma jumalakartmatust hingedes ohkasin igatsuses selle üleloomuliku imeliku millegi järele, mis säras päästetute noorte nägudel.

Ja kiitus Jumalale! Ma sain seda. Ma omasin seda, alandades kadunud patusena Jeesu ristist juures, ja võtsin vastu päästmist selgest armust.

Ja tead sa, mu noor sõber, ka sina võid omada seda püha, taevalikku, mis peitub ühde elus, ja mis särab nende puhtast vaatest ja pihadest näojoonest.

Aga oli veel midagi, millele kadunud poeg mõtles, kui ta leidis iseennast. Ta mõtles sellele, missugune on ta lõpp, kui ta ei pöördu tagasi isa juurde. „Ma lähen hukka näljaga.“

Ta nägi juba, kuidas tema kurmatud ihu variseb pea kokku ja langeb enneaegsesse hauda, ja ta nägi, kuidas tema rahutu hing astub üle läve kadunud hingede juurde. Siis ta tõusis üles ja läks koju. Kiitus Jumalale!

Milline on sinu ots, kui elad sarnast elu, mida elad praegu? Milline on sinu sisemine maailm mõne aasta pärast ja sa mõtled ja tunnend, räägid ja tegutsed edasi samal viisil, kui viimase aastal?

Kuhu viivad sind su sõbrad? Kuhu viib see tee, millel kõnnid?

Kus sa saadad mööda oma igavikku?

Ära põgene sellest küsimusest! Peatu selle ees! Mõttele järele ja põgene oma Päästja juurde nii kaua, kui armu-üks on veel lahti!

Kui oled mures ja vajad troosti, poolehoidu või palvet valmisese edasiminekus, kõnele igale Päästearmee ohvitserile või kirjutale selles asjas „Abiandvale Kõlele“, diviisi komandöride, Kenina iela 32—3-a, Riiga, Latvia. Me tahame aidata sind.

Kadunud poeg.

Siig odav.

ÜHEL õhtul ma kõnelesin Jessaja 55. ptk. üle, mis algab sõnadega: „Oi, tulge vee juurde kõik, kellel jannu on, ja kellel ei ole raha; tulge, ostke ja sööge, et tulge, ostke ilma rahata ja ilma hinnata viina ja piima,“ jutustab Cambell Morgan.

See oli Yorkshire's, kus on palju kaevandusi, ja päale koosolekut tuli keegi mees minu juurde juttu ajama. Ta oli kaevanduslööline, soliidne ja intelligentne. „Kas teie tõesti arvate, et keegi, ilma et ta teeks midagi — nii siis mitte millegi eest võib võtta vastu kõik, mida teie rääkisite täna õhtul?“, küsis ta.

„Kahklemat,“ vastasin temale.

„See tähendab siis, et võib tulla Jumala juurde minevikuga läis pattu ja ülestumist ja saada pattude andestuse, näiteks, nagu minu elu on, ja et Ta andestab seda täielikult?“,

„See on tõsi, mida ma mõtlen.“

„See on minu teie odav,“ ütles ta kindlusega.

Ma imestasin natuke tema üle, ja ometi ta eksis, eksis väga. Ilma, et oleksin mõelnud palju, jälgisin teda ja ütlesin: —

„Kas teie töötasite täna?“

Mees peatus imestusest, et muutsin nii ikkisi äinet. „Jah, — ma töötasin täna.“

„Kuidas teie tulite koju?“

„Läksin jalgsi,“ ütles ta mõistmata, mida ma tahtsin.

„Teie olite 500 jalga maa all?“

„Jah.“

„Kuidas teie tulite üles?“

„Lihtliga, nagu harilikult.“

„Kui palju see maksab?“

„Maksab! Selle eest meie ei maksa midagi.“

„Aga kuidas teie usaldate anda ennast sarnase aparadi hoolde, ilma et teie maksaksite selle eest midagi?“

Imelik väljendus tuli mehe näole, mis näitas, et ta mõistis minu mõtet, ja ta ütles kiiresti: „Ma saan sellest aru. Ma võin küll võtta vastu päästmist ilma hinnata — selgest armust.“

„Kas Jumal aitab sind?“

Kellegi väga väikese tütre ja tema isa vahel argnes kord jürgmine kõnelus. Laps oli aias, vaadeldes, kuidas isa parandas katkist teerada. Kui isa parajasti segas isementi, küsis laps:

„Kas Jumal aitab sind, isa?“

Isa vastas: „Jah, mu kallist!“

„Siis,“ ütles ta väike tütar, „siis sa ei olegi nii usin nagu sa mõlled ennast olevat, eks ole?“

Ükski meist pole nii usin kui ta on sageli kujulennud. Meie ei ole nii andekad, et võiksime läbi saada Jumala abita igas elu üksikasjas. Küitkem Teda Tema tahte eest, meie abiks olla igal ajal.

VÄIKE LAEVAPOISS.

TAANIMAAL ühes sadamalinna kaunistas keegi misjonär laevu, et müüa piibleid ja traktaate. Ta ei saanud müüa palju, kuid sai kannatada palju pilget ja naeru.

Ainult üks laev oli teistest erinev. Misjonär nägi oma suureks imestuseks, kuidas meeskond kogunes tema ümber ostma raamatuid. Näis, nagu ta oleks keegi ammuoodatud sõber.

„Teie oleksite pidanud katsuma tulla ainult ühe aasta eest meie laevale piibleid müüma,“ ütles kapten, „siis oleksite tagasi läinud raske südamega — jah, siin on olnud suur muudatus.“

Misjonär nägu muutus ainukeseks küsimismärgiks: „Kuidas siis?“

„Jah, ma jutustan teile,“ ütles kapten. „Selle põhjuseks on väike poiss, kes seisab sääl,“ ja ta osutas väikesele laevapoissile, kes seisis läheduses.

Ja siis ta jutustas terve loo: „Kui meie viimane kord sõitsime ära Taanimaalt, siis usun

vaevalt, et oli laeva, kus elatakse rohkem jumalakartmatult, kui minu laeval. Vandumine ja joomine, söim ja lööksonad olid kuulda hommikust õhtuni. Kuid siis tuli siia see väike poisike. Ta asus oma esimesele reisile.“

Ei kestnud kaua, kui märkasime, et temas oli midagi erilist. Ta ei tahtnud osa võtta vandumisest või millestki muust.

Minu inimesi vihastas, nagu teie mõistate, et sarnane väike meheke tahab olla nendest parem. Ja asi muutus veel hullumaks, kui nad leidsid selle põhjuse. Nad märkasid, et alati, kui tal oli võimalus, võttis ta välja oma uue stemandi ja luges seda ning põlvitas palves igal hommikul ja õhtul.

Uskuge mind, nüüd oli torm lähti, ja teie võite vaevalt kujutleda, mida tema pidi kannatama Tõukeid ja lööke igalt poolt, pilget ja naeru terve päeva jooksul. Nad mõtlesid, et varsti nad pööravad ära selle väikese pühakese tema narritempudest. Ma katsusin kaitsta teda, kui

mõtlesin, et asi läheb liig kaugele — sest meheke oli väga tubli ja usaldusväärne oma töös — aga ma ei või kiita iseennast, sest ma ei olnud ju palju parem teistest.

Aga kas teie usute, et ta loobus? Ei, ta jatkas just nii, nagu ta alanud, ja see ei olnud tõesti mitte tants roosidel! Oli eriti üks madrustest — teie võite näha teda praegu poisi juures temaga jutlemas, — kes teda alaliselt taga kiusas. Vaevalt nähes teda, hakkas ta vanduma nii palju jada ta oskas — ta teadis, et see haavab poissi.

Siis juhtus kord midagi lõunatunnil. Juhani — nii oli madruste nimi — käis ümberriigi laevalael. Ta kuulis kedagi nutvat all kajutis, kus oli poisi ase. Jah, poiss lamas tõesti sääl ja nuttis valju häällega.

Madruste meeleolu oli imelik. „Vaeneke, ta nutab, vast meie olemine liig toored tema vastu, kuid ta ei tarvitseks ju teha enast nii „pühaks“.“

Umber nii mõtles Juhani. Ta pani oma kõrva võtmaevale juurde. Siis ta kuulis, et poiss rääkis valjult. „Mis siis nüüd on lahti?“ mõttes ta, „kas ta lamab sääl ja palub keskpäeval?“

Korraka kuulis ta oma enese nime. Ta märkas, kuidas poisil oli nutt kurgus: „Ja armas Issand Jeesus, siis sääl on vaene Juhani — —“

Juhani ei kuulnud enam midagi. Ta jooksis kiiresti üles laevalaele. Midagi sarnast ta pole kuulnud kunagi enne — sääl oli poisike, kes lõunatundi kasutas tema eest palumises. Juhani silmi tulid pisarad — oli pilk aeg möödunud, kui pisarad olid kunagi tema silmis — arvatavasti ei olnud kedagi, kes oleks näinud, kuidas ta istus ja nuttis, see toores madrust.

Kes sellest päevast alates kaitsetes poissi, oli Juhani. Kui ainult keegi julgus narrida teda, siis oli neil tegemist Juhaniaga, ja tema ees oli kõigil aukartus.

Oli imeline vaadata, et sellest päevast päle Juhani oli nii sareli kui võimek poisi juures. Võis näha teda istumas ja lugemas temaga seltsis tema raamatut. teised võisid öelda, mida nad tahtsid. Aga nad ei öelnud midagi, isegi mitte siis, kui Juhani seletas kohtlasest meelest, mida ta leidnud oma juures.

Nüüd on Juhani usklik mees — mitmed meeskonnast on tulnud samale seisukohale, samuti mina ise, kiitus Jumalale, kuulun nende hulka — ja teised meie ümber peavad ennast viisakalt üleva.

„Kas teie ei mõtle,“ ütles kapten lõpetuseks, „et meil on põhjusi tänada Jumalat selle eest, et ta saatis meie laevale väikese poisikesi ja andis temale julgust vastupidamiseks!“

„Käige minu järel!“

hüütab Kristus noortele. Kas sa ei taha saada Jeesuse järelkäijaks ja teenida Teda oma noore eluga? Ta juhib sind õiguse radadele.

Uusi teateid võitlusväljalt.

Tallinna 3. korpus avati. Noored juhitud Tartus.

Tallinna III korpuse avamine.
Päästearmee III korpus Tallinnas on uus töökeskus, mis hiljuti avati, ja sellega on meie töö uue edusammuna astunud. Pühalik avamine oli 29. mail, teisipäeva õhtul. Major Lockyer Riias juhatas avamiskoosolekut, ja kõik Eesti ohvitserid ning I korpuse puhkpillide orkester võtsid osa. Päälegi oli kogunenud palju salvatsiooniste, ja kõik inimesed, kes oleks tahtnud osa võtta koosolekust, ei saanudki katuse alla, kuigi koda ja isegi kõrvaltuba oli avatud rahvale. Taga Pärnu maanteel on palju inimesi, kes pole künagi enne Armeed koosolekul käinud, ja siis see sünnus pakkus neile suurt huvi. Ohvitserid pühendati tööle lipu all, ja

mõlemad töötasid ustavalt töötada. Koosolek oli elav ja õnnis-
trükkas, ja kui ämarus laskus, põlvitasid esimesed hinged selles saalis kahetsuspingil juures. Elektrivoolu puudumine ei takistanud tööd kaunil valgel maikuu õhtul.

Soovime siiski, et uuel korpusel ialgi ei puuduks ühendus Valguse allikaga, sest samuti kui aasta ringi kõik õhtud ei ole maikuu õhtud, ei ole ka kõik elupäevad heledad vaimlises elus, ja ämarus võib muutuda hädaohhtlikuks pimeduseks, kui ühendus Jumalaga on rike.

Aidaku Jumal III korpust, ja sirutame kõik julgelt kindlas usus eesmärgi poole.

M. Blees, kapten.

Tartu.

On möödunud kuu aega, kui ltn. Heinonen ja nende ridade kirjutaja said määruse Tartus töötamiseks. Tulime siia alanduses ja palvevaimus, püüdes teha oma parimat, et Jumal meie usaldatud tööd krooniks oma õnnistustega.

Tartu jõudes tervitasid mõned seltsilised rõõmsa salvatsioonistliku halleluuja tervitusega ning ütlesid südamest tere tulemast. Õhtul, tervituskoosoleku lõpul palusime kahe hingega kahetsuspingil. Kiitus olgu Jumalale!

Kolmele vabaõhukoosolekule, mida peetakse igal nädalal, tuleb kokku mitusada inimest, kes hardumusega kuulavad lihtsaid rõõmsaviisilisi Armeed laule, lühikesi tunnistusi ja Jumala sõna. Igale vabaõhukoosolekule koguneb ka suur hulk väikesi lapsi, kes on väga huvitatud lauludest ja ka ise hää meelega kaasa laulavad. Nad mängivad kaasa oma 10-keelset kandleil. Jumal õnnistagu neid lapsi!

Vaatamata suveajale, külastab suur hulk rahvast ka meie sisekoosolekuid. 12 hinge on otsinud Jumalat kahetsuspingil. Seltsilised on hoolega püüdnud kaasa aidata vabaõhu- kui ka sisekoosolekuid. Samuti levitades meie armast „Sõjahüüdi.“ Ei ole leitin. Heinonen ega nende ridade kirjutaja tahtnud end tagasi tõmmata „Sõjahüüdi“ võitlustest. Suur osa Tartu linnast on „Sõjahüüdi“ läbi külastatud. Vahel astume sisse restoranidesse, et saäl õnnetuid üles otsida ja neile tervitust viia Jeesusel Kristusel. Õnnistaks Jumal iga „Sõjahüüdi“ lugejaid ja müüjaid. Palume ja töötame!
K. Bernadt, kapten.

„Sõjahüüdi“ võitlejate nimestik.

Nr. 59 — Juuni 1934.

Ohvitserid.

Ltn. M. Heinonen 75, ltn. V. Panso 50, ltn. H. Eimann 30, ltn. S. Muusekant 35, ltn. V. Muul 35, kapt. M. Blees 30, ltn. Tennen 26, kapt. K. F. Bernadt 25 eks.

Allohvitserid ja sõdurid.

Sõdur J. Tennen 32, seers. F. Leemann 30, muus. M. Ernits 27, seers. H. Sandberg 25, seers. L. Rattik 25, seers. E. Viikmann 25 eks.

Komandör Rich, Soome staabiorkester, päästeohvitserid ja päästesõdurid kongressil Riias.

Piibel tänapäeva Venemaal.

KEEGI vene sõdur sõjast tulles tõi kaasa enesega saksakeelse piibli oma tumedasse väikesse külla. Ta ei võinud seda lugeda, sest ei osanud saksa keelt. Ema ja naine käskisid teda raamatut ära põletada, kuid ta keeldus seda tegemast. „Ei“, vastas ta, „olen näinud nii rõõmsat ilmet nende näol, kes on seda raamatut lugenud, et soovin teada saada, mida see sisaldab.“

Ta pöördus kohaliku ülemuse poole, et talle ette loetakse sellest raamatust, kuid tema soov ei leidnud rahuldust. Viimaks langes ta põlvili ametliku laua ette ja palus: „Oh Jumal, inimesed ütlevad, et olen rumal, võib-olla et olen, kuid ma tahaksin teada, mis on selles raamatust kirjutatud. Palun saatke mulle keegi teine rumal, kes oskaks sellest raamatust lugeda.“

Keskööl aratas teda koputamine uksele. Kui suur oli ta

üllatus, nähes, et tema ees seisid külanõukogu sekretär.

„Kuulsin sinu palvet,“ ütles ta, „ja ma ei saanud magada. Ma tulin lugema sulle sellest raamatust.“

Pärast seda lugesid nad piiblit iga päev. See jatkus, kuni levis kuuldus, et nõukogu sekretär oli lugenud piiblit. Ta vabastati viibimata oma kohalt. „Nüüd“, ütles ta, „võn ma seda raamatut lugeda päeval ja öösel.“

Ka teisi inimesi kogunes kuulama häid uudiseid. Ühel õhtul, kui koos viibis umbes kuuskümmend inimest, kus loeti pühakirja ilma mingi seletuseta ja lisanduseta, tuli püha Vaim koosoleku üle, nii et koosviibijad üksteiselt otsustasid saada Jeesuse järelejäijateks.

See auline ärkamine levis, nii et kahe kuu jooksul rohkem kui 150 inimest tunnistasid, et nad on pöördunud sõduri saksakeelse piibli mõjul, mida ainult ette loeti.

Tallinna III korpus.

Aga Tema ütles neile: Heitke noot välja paremale laeva, siis peate teie leidma. Joh. ev. 21:6.

Taevariigi noota on veetud möödunud kuu kestel ka siin linna pool. Oleme leidnud palju õnnistusi töötades Issanda käsul hingede võitmiseks.

Kuigi meie korpus on siin nii noor ja väike, siiski see on saanud mitmele kahetsuse ja töötuse paigaks. Koosolekutel on Jumala vaim töötamas, andes patustele märku patu pärast, kui nad on kummardanud, et leida andestust. Meie igatsus on järgmistel võimalustel sõuda Issanda käsul sügavamatele kohtadele Jumala armu merel, et kallid hinged saaksid püütud taevariigile.

H. Eimann, kapten.

Otsitakse Martti Kasper'it,

sünninud Eestis umbes 1884. aastal. Kasvu poolest pikk, tumedate juustega. Viimati kuuldud Tallinna sõjaväehaiglast 1916. Viimane adress teada — Oliveri, Suure-Jaani.

Otsitakse Friedrich Sommer'it.

Ta on umbes 43-aastane, sündinud Miiavis. Ta töötas endisel ajal raudteel, kuid temast pole kuuldud midagi aastast 1917. Abielus Venemaal kellegi eesti naisega ja elab arvatavasti kuski Eestis.

Kui keegi lugejast tunneb neid või teab nende asukohta, siis palume lahkesti kirjutada Päästearmee pääkorterisse

L. Kõnina iela 32 dz. 3-a, Rīga.

Päästearmee univorm kõneleb.

(Algus 5. lhek.)

tütarlaps kuulatas põnevusega. Ta nägi, milline on ta oma elu, ja ta südames ärkas kutse: „Issand, päästa ka minu hing!“ Ja Jumal näitas temale halastust. Halleluuja!

Nii oli ka sel korral, nii sageli valesti arusaadud Päästearmee univorm, mis aitas ühe inimese elu päästmist hirmsast hukatusest.

Meie elame raskel ajal. Suure kiirusega lähevad inimesed läbi elulabüürindist, ja on kerge mõista, et mitmed kaotavad tee, kui nad lähevad teele ilma juhita.

Oled sa usaldanud ennast Päästja hoolde? Kui mitte, siis otsi Teda täna! Ta on sõber, kes on alati su ligidal, kui otsid Teda.

Korpuste adressid.

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a.
Tallinna II korpus Toom pst. 19.
Tallinna III korpus S. Pärnu mnt. 44.
Tartu korpus Tähe tän. 124.

LAULUD.

1.

R. M. 31.

1. Võin hõisata ja rõomusta, Et Jeesust usun ma, Sääll kõrges taevast üleväl Muu linna valmistand.
Tallet kiitust anname! Ta suri sääll Kõlkat, Halleluuja, halleluuja, halleluuja, amen!
2. Oh ilus imeline linn, Sääll kul-laste tänavad, Saan sinna ma kord ühes siit põrmust tõstetud.
3. Siin pole minu kodumaa. Ma võõras ilma pääl, Sest üleväl mu isamaa, Jerusaalemmas, sääll.
4. Sääll Isa püha linna sees Ei ööd, ei pimedust. Sääll hinged kiit-vad hõisates. Et vala pisaraid.
5. Oh vennad, õed lootuses Siin maa pääl hõisake, Meil taeva valgus paistab ees, Sääll varsti viibime.

2.

1. Edasi, nii Jeesus käsib, Vah-vad võitlejad Jehoova väes; Kande rõõmsast' päästmisteedel — Jeesus annab võitu meil. Kuulge, patused veel appi hüüdvad, Hukatuse teed need näevad. Räägi sest, et Jeesus teeb nel vabaks, Oh mis ilus sõnum see.
Edasi, me võitu saame, ;: Halleluuja ;: Edasi, me võitu saame Kalli Jeesu vere väes.
2. Edasi, meid Jeesus saadab, Iga patuvang veel vabaks saab, Kui ta alandlikult palub, Jeesus teda vabastab. Põrgu ja maailma hirmsad võimud Issanda ees kohkuvad; Tema nimel langab kurjusvägi, Vaenlased kõik lahkuvad.
3. Edasi, kõik võitusele! Ülendage Jeesust merel, maal. Näita armastust, mis omad, Kuule Eluandja häält. Räägi kõigile, kes rusuks pekkust Oma patukoorma all, Et võib siiski Jeesus armu anda — Päästmine on vaba, prii.

5.

1. Läbi maade käime väes. Vaimu-mööka hoides käes, Võitlustunnil palvetades valvame. Armuivilu len-dame, Hingi surmast päästame, Val-gust hoides neile jõudu anname.
Võitva Jumal-Pojaga, Kes meid pesnud verega, Häda säästes, Patust päästas, Läbi maade käi-me väes.
2. Oma valgus-Issandat Kõigest hingest teenime, Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad Ta rinnal toetuvad, Tema rahu maitsevad, And-estust Ta töötab halvemalegi.
3. Läbi maade liigume, Patuväge võidame, Päästja'l kiitust toome ikka hõisates. Kui siin võitlus lõppenud, Miljonid on võidetud, Näeme võit-nud sõpru, kes ju läinud eel.

4.

I. M. 415 (uus).

1. Pimeduse-oru teedel Sõjamehed oleme, Põrgu pääle tormamisel' Või-tes vastu astume. Sammust sammum, ühtlasi, Kohkumata julgesti, Ka ene-sest ja patust priid, nii laulame.
Ei möögaga ja kilbaga Me sur-ma kardagi, Kui me võidurikast ristilippu näeme; Sest kostku nüüd me sõjahüüd Ka põrgu kiustekski, Kuni tema pääle täiest võitu saame. Võitke! Võitke! Vahvast võideldes. Võitke! Võit-ke! Võidukroon ootab teid ju ees!
2. Raskest kannatuses vaatke Ve-rist, ristilöödud meest; Uuesti siis jälle andke Temale kõik selle eest. Sõjariistus, vaprast Hinged tulust kiskuge, Nii et maailm end kastaks Päästja veresse.
3. Arge põrgu rahva poole, Kui maailm teid irvitab; Sest üks päev ju tuleb teile, Mis kõik võitjad ehitab. Olgu võitlus tuline, Võiduhind on aniline; Sest Issand annab elu-pahmid võitjale.

5.

1. Oh päästmise jõgi, nii sügav ja lai, Sa armastusväge ja pühadust täis. Nüüd maailma kõigile voolaa-mas see, ;: Oh lange mu üle ;: ja puhitaks mind tee.
2. Mul minevik tume, täis pattu ja süüd, Sest pühamat elu ma igat-sen nüüd. Kuid pisarad asjata, pur-puri vool, ;: Oh lange mu üle, ;: ja päästa mind võid.
3. Oh armastusmeri, sa elu mul tood, Mind sageli kannud su sügav-lood. Ma jälle nüüd tulen, jään ootama sind, ;: Et langed mu üle, ;: ja puidudat mind.
4. Voog kõrgele kerkib mu jalge ees sääll. Ta kõiki võib päästa, nii kõlab ta hääl. Usk kasvab mu hings-e, et vabaks kord saan, ;: End laintesse heidan, ;: mind kannavad need.
5. Oh rõõm, halleluuja! Üks ees-märk mul eel, Et Jeesust võiks tee-nides kiita mu keel: Ta ristist see jõgi on voolamas meil. ;: Sääll vabadust, väge ;: saab igauks küll.

6.

1. Oh kuis öndsad kõik need, kes on Päästjate traud, Kelle taevast on aarded ju ees. Keel ei väljenda saa, kuidas rõõmustab hing, Mis on Jee-suse armastust täis.
Hüüdke rõõmsalt „hallelu-ua“ Marssides kõik mööda teed. Laulgem lunastavast käest, Mis meid päästnud patu väest, Jee-sus õnnelikuks alati meid teeb.
2. Magus rõõm on mu sees, kõike Jumalalt hääd Talle veres ma o-masin nüüd. Usun südamest ma, „taev-aõndus nii suur Jeesus nimes“, see on minu hüüd.
3. Jeesus alati on minu päike ja laul, Oh, et tunneks ta päästmist kõik maad! Tema armastab mind, surres kannatas kord, Et mind päästa ja murda mu meelit.
4. Püha õndusut mu hing tunneb auliselt siis, Mis mul elustav veri on toond. Oma Päästjaga vaid olen õnnistust täis, Taevarahu ta hinge mul loond.

Diviisi komandöri major A. LOCKYERI külaskäik Eestisse.

Laupäeval, 30. juunil kl. 7.30 — Tartu.

Pühapäeval, 1. juulil kl. 10.30 — Tallinna 2.

kl. 4.00 — Vabahuvi demonstratsioon.

kl. 7.30 — Tallinna 1.

Esmaspäeval, 2. juulil kl. 7.30 — Chine muusikapidustus Tallinna 1.

Teisipäeval, 3. juulil kl. 7.30 — Tallinna 3.

Diviisi komandör juhatab koosolekuid Soomes.

Kesk-nädalal, 4. juulil kl. 7.30 — Helsingi 1.

Neljapäeval, 5. juulil kl. 7.30 — Helsingi 2.

Juuli 6. — Juuli 12. kongressi koosolekud Soomes.

Maria on parema osa ära valinud.

On Jeesus sinu parim sõber ?

KOORID.

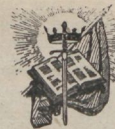
1. Kuigi tee täis ohakaid, ikka mõ- telge: Päästja ligi alati jõudu an-nab meil. Ehk küll saatan himu-tab, meie motooks jääb: „Meil võit, meil võit, niid sõtta!“
2. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluuja!“ Võidurõõmus hüüa, Jumalale nüüd. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluuja!“ Kui ma näen üht hinge ristil all.
3. ;: Oma Juh'i nagu iga isormis näen. ;: Kuigi lained möllavad, Ra-hu minu hinges jääb. Oma Juh'i nagu iga isormis näen.
4. Jumal, saada Sa meil üks ära-tusaeg, Lase see alata minuga.
5. ;: Mu patud võetud mul kõik ;: Kui andestust sain, Au Jumalal! ;: Mu patud võetud mul kõik.
6. ;: Oota Issandat ;: Need, kes ootavad Issandat, saavad use jõu. ;: Looda Jumalal! ;: Valvates, palu-des Oota Issandat.

7. Ligemal' Sul, ligemal' Sul, Auline Päästja, mu püüd. Ainult kui tead, et see tee, kus käin, Mind tõm-bab Sul ligemal' nüüd.

8. ;: Õnnistuskanaliks täna mind tee. ;: Mu elu kannu, Mu jõudu ana, Õnnistuskanaliks täna mind tee.

9. Minu hinges kõlab rõõmulaul, Sest Ta andestas mu süüd, Jeesus armastab mind nüüd. Ja ma laulan, laulan, laulan — Tema armastab mind nüüd.

10. Ta on mul, Ta on mul, Armastab, otsib mind, Leiab mind, kannab mind armuga.

Mööga ja kilbi br.gaad.

Piiblitekstd juulis.

Joh. ev.	15. P. 5:17—29
Maailma valgus.	16. E. 5:30—47
1. P. 1: 1—18	17. T. 6: 1—14
2. E. 1:19—28	18. K. 6:15—27
3. T. 1:29—42	19. N. 6:28—40
4. K. 1:43—51	20. R. 6:41—59
5. N. 2: 1—12	21. L. 6:60—71
6. R. 2:13—25	22. P. 7: 1—13
7. L. 3: 1—13	23. E. 7:14—27
	24. T. 7:28—39
8. P. 3:14—24	25. K. 7:40—53
9. E. 3:25—36	26. N. 8: 1—11
10. T. 4: 1—14	27. R. 8:12—27
11. K. 4:15—30	28. L. 8:28—45
12. N. 4:31—42	29. P. 8:46—59
13. R. 4:43—54	30. E. 9: 1—12
14. L. 5: 1—16	31. T. 9:13—27

Nädala palveained.

Juuli 8. Elupääste skaudid, gaar-did, sõbrad ja päikese-kiired.

„ 15. Õnnemängude kurjus.

„ 22. Maa- ja merevägi.

„ 29. Kõik kristlikud töötajad.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 110 kr. Üksiknumber 15 mt. Vastutav toimetaja: arvel L. Bakul. Väljaandja: Päästearmea. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.